

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

‘Ο εὐφυστάτος καὶ χρηστὸς φίλος μας κ. **Στάμος Παγανέλλης** ἀπὸ τῆς προχθὲς, καθὰ ὁ ἴδιος μετὰ χάριτος ἀναγγέλλει, εἶναι ἰσθίσιος, διορισθεὶς Πρωτοδίκης ἐν Λαμῖα. Χαίρομεν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοιοῦτου νέου ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ· ἀρχεται δ’ αἰσίως τοῦ σταδίου του, μὴ δεχθεὶς νὰ διορισθῇ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαι, διότι, ὡς ἔλεγεν ἀστεϊζόμενος, ἀριστεύσας εἰς τὰς ἐξετάσεις εἶχε δικαιώματα εἰς τὰς παλαιάς. ‘Η Λαμιακὴ κοινωνία πλὴν τοῦ ἀκεραίου δικαστοῦ θ’ ἀποκτήσῃ καὶ εὐαρεστώτατον ἐταῖρον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ χαριτωμένου φίλου μας.

‘Ανεχώρησεν εἰς Γαλλίαν ἵνα συμπληρώσῃ τὰς σπουδὰς του ὁ καλὸς φίλος μας **‘Ηλίας ‘Αγγελόπουλος**, νεώτερος υἱὸς τοῦ ἐκδότου τῆς *Παλιγγενεσίας*. ‘Ο κ. ‘Αγγελόπουλος χρησιμοποιοῖ τὴν εὐφυίαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς πρακτικωτέρας διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως διὰ τὴν πρωτεύουσάν ἐπιστήμης, τῆς μηχανικῆς. Μετ’ ὀλίγου ἔτι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ θὰ ἔχωμεν τέλειον ὁμογενὴ ἐπιστήμονα· τῷ εὐχόμεθα ἑγκαρδίως ὑγίαν καὶ αἰσίαν εἰς τὴν πατρίδα ἐπάνοδο.

Ο ΓΛΩΣΣΟΔΕΤΗΣ

Κ’ ἐγὼ δὲν ξέρω πόσα χρόνια προσπαθῶ
σὲ ἀγαπῶ τὰ χεῖλη μου νὰ ‘ποῦνε.....
μόλις ἀρχίσω νὰ ‘μιλῶ θὰ μπερδευθῶ,
καὶ ἄλλα θ’ ἀκουσθοῦνε....

Κ’ ἐνῷ φωνάζει ἀπὸ μέσα ἡ καρδιά
πέμπρως, μὴ χάσῃς, θάρρος, ‘μίλησέ της.....
ἅμα τὴν ‘δῶ κοντά μου... λέξι... ταιμουδιά...
μὲ πιάνει γλωσσοδέτης!

Τί ἐπαθες μπρὲ γλῶσσα; πράγματα εἰν’ αὐτά!
μὰ δὲν ἀκοῦς λοιπὸν τ’ ἀφεντικό σου!
ἔλα στὸ νοῦ σου, φθάνει... ἄς τὰ χωρατὰ
καὶ ‘μίλα στὸ Θεό σου.....

Κάνεναν φίλο ὅταν βλέπῃς ἀντικρὺ
δὲν ἔχεις τελειωμὸ στὴ φλυαρία,
καὶ ὅταν εἶναι ἀντικρὺ σου ἡ Μικρὴ
μ’ ἀφίνεις εἰς τὰ κρύα;

Τί διάβολ’ ὦχεις; δὲν σοῦ ἔδωσα γλυκὸ;
μπίρα ἀφράτη σοῦλειψ’ ἀπ’ τὸ στόμα;
καὶ ἔβαλα στὰ χεῖλη ὅ,τι λὲς κακὸ;
λοιπὸν τί θὲς ἀκόμα;

Μὲ ἐπῆρε τὸ παράπονο.... χωρὶς νὰ ἰδῶ
πῶς μ’ ἔβλεπε ἡ Μικρὴ ἀπ’ ἓνα μέρος...
α’μίλα, μοῦ λέει, μὴ φοβάσαι, ἔλα ‘δῶ,
καὶ δὲν θαῖγάνει ὁ ἔρως.....

Τὰ ἔχασα.... τὴν κύτταζα σὰν τὸν τρελλό....
κι’ ἀφοῦ εἶπε ἡ γλῶσσα τῆς Μικρούλας τόσα
ἐζήλεψε στὸ τέλος, ἔβαλε μυαλὸ
καὶ ἡ ‘δική μου γλῶσσα...

‘Ελύθη ὁ γλωσσοδέτης, τάειπα διαβαστὰ
ὅσα εἶχα τόσα χρόνια μαζωμένα,
ποῦ ἂν πιστέψῃ τὰ ‘μυστὰ ἀπὸ αὐτὰ,
ὦ! ὦ! χαρὰ σ’ ἐμένα!!

‘Αμαρτωλός.

ΤΣΙΓΓΑΡΕΛΛΑ.

‘Ολα τ’ ἀστέρις τ’ οὐρανοῦ ἂν λάμπουν ‘στὸν αἰθέρα
Μόνο τὴ νύκτα λάμπουνε, τὴν νύκτα λαμπυρίζουν,
Μὰ τὰ γλυκὰ ‘ματάκια σου καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα
Τὴν ἴδια λάμψι στῆς καρδιάς, ἀγάπη μου, χαρίζουν.

‘Ολα τὰ ρόδα ἂν ἀνθοῦν τὸ Μάη τὴν αὐγούλα
Χλωμίζουν καὶ μαραίνονται εὐθύς ἅμα βραδιάζει,
Μὰ τὸ γλυκὸ τὸ στόμα σου, μικρὴ μου γυφτοπούλα,
‘Αφ’ ὅτου ἐγεννήθηκε τὸ χρῶμα δὲν ἀλλάζει.

‘Ολα τ’ ἀηδόνια μοναχὰ τὴν ἀνοιξὶ λαλοῦνε
Καὶ τὸ τραγούδι γρήγορα στὸ στόμα των πεθαίνει,
Τὰ κοραλλένια χεῖλη σου δὲν παύουν νὰ γελοῦνε
Καὶ ἡ γλυκεριὰ σου ἡ λαλιὰ ποτέ της δὲν σιωπαίνει.

‘Ολα τὰ χιόνια τοῦ βουνοῦ, τοῦ ἡλίου μιὰ ἀχτίδα,
Καὶ λιώνουνε, ἀγάπη μου, στὴ λάμψι της τὴν τόση,
Τὸ χιόνι ποῦχεις ‘στὴν καρδιά, δὲν μένει πλὴ ἐλπίδα,
‘Η φλόγα τῆς ἀγάπης μου ποτέ δὲν θὰ τὸ λυώσῃ.

Γεάν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ ΑΛΓΕΡΙΑΣ.

ἐγκρίσει τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως.

Τοῦ λαχείου τούτου διηρημένου εἰς 5,000,000, γραμμάτια κερδίζουσι 514 ἀριθμοί, ἐξ ὧν ὁ α’ φράγκα **500,000**, ὁ β’ **50,000**, οἱ δύο ἐπόμενοι ἀνὰ **25,000** οἱ δέκα ἐπόμενοι ἀνὰ **10,000**, οἱ ἑκατὸν ἐπόμενοι ἀνὰ **1,000** καὶ οἱ τετρακόσιοι ἐπόμενοι ἀνὰ **500**, τὸ ὅλον 514 ἀριθμοὶ ἀποτελοῦντες ποσὸν **1,000,000** φράγκων.

Γραμμάτια τοῦ Λαχείου **πωλοῦνται** ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῖς κουρείοις τῶν κκ. Ξενοφ. Μιτυληναίου, Φιλ. Γεργαντᾶ καὶ Δ. Ἀντωνιάδου, ἀντὶ **1,50** φράγκου ἑκαστον.